

hvor man ikke har kunnet naa til det, som er det yderste Middel til at forsikre sig om, at Vidnerne tale Sandhed. Meget hellere end til en saadan Tilstand vilde jeg for mit Vedkommende kunne gaa til, at man overhovedet blev staaende ved det gamle og slet ikke gjorde den Indrømmelse til enkelte Personer, som Proceskommissionens Forslag og Lovforslaget have gjort ved at gøre et Skel mellem dem, der kunne blive fri for at aflægge Ed, og dem, som ikke kunne blive fri. Jeg finder ikke, at det vilde være nogen rigtig Vej at gaa, jeg tror, at Lovforslaget, saaledes som jeg opfatter det, gaar den rette Vej, men langt hellere end at gøre det før nævnte vilde jeg foretrække at blive staaende ved den nu bestaaende Tilstand med de Mangler og Ulemper, den kan medføre. Jeg vil derfor meget tilraade det høje Ting at forkaste de Mindretalsforslag, der gaa ud paa, at Vidneeden skal afløses i al Almindelighed af en Forsikring paa Ære og Samvittighed, og jeg vil tillige tilraade det høje Ting af den Grund, jeg har nævnt, at forkaste Ændringsforslag under Nr. 126.

For øvrigt kan jeg under dette Afsnit tiltræde Ændringsforslag Nr. 129, som kun er en Rettelse. Ændringsforslaget Nr. 136 om Beregningen af Kilometer anser jeg — i alt Fald, saa længe ikke det høje Ting kommer paa andre Tanker — for afgjort ved den tidligere Vedtagelse om, at Kilometerberegningen skal anvendes i civile Sager. I den Henseende staa naturligvis civile og kriminelle Sager paa lige Fod.

Forslag Nr. 139 af det ærede Medlem for Odense kan jeg ikke tiltræde. Det gaar ud paa, at Politiet i visse Tilfælde ogsaa kan foretage foreløbigt Gennemsyn af de beslaglagte Papirer. Jeg mener, at det kunde være ret betænkeligt at give en saadan Tilladelse, idet der altid bagefter vil kunne opstaa Strid om, hvilke Papirer der have været til Stede. Jeg tror at turde sige, at man i andre Lande har lidt under det, at Beslaglæggelsen og Undersøgelsen af Papirer har kunnet foretages udenrets gennem Politifunktionærer, dels af Hensyn til, at den tiltalte — maaske med Urette — har paastaet, at beslaglagte Papirer ere forsvundne, og dels derigennem, at han — maaske ogsaa med Urette — har paa-

staaet, at der under Undersøgelsen er kommet Papirer frem, som slet ikke forud vare i hans Besiddelse. Den Slags Ting mener jeg man bør undgaa og lade det være noget, der bestemmes af Retten og foretages paa dens Foranstaltning. Nr. 140 er kun en Rettelse, som jeg kan tiltræde. Ændringsforslag Nr. 141 om Tilsynet med Varetægtsfangers Behandling og Forhold er jeg i Principet enig i, men forinden det træder ud i Livet, vil det dog kunne tiltrænge en yderligere Udformning, end allerede sket er, og jeg skal i saa Henseende tage alt fornødent Forbehold for mit Vedkommende. Nr. 142 kan jeg tiltræde, Nr. 143 tror jeg er unødvendig og ligesaa Nr. 144. Endelig kan jeg tiltræde Nr. 145 og 147 — der kun er en Rettelse — samt Nr. 148.

Ordføreren (Svend Høgsbro): Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke), anser jeg det ikke for nødvendigt at komme tilbage til dem, efter at vi have hørt den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg skal derfor nøjes med at tilraade det høje Ting at stemme mod disse Forslag. Med Hensyn til Edsspørgsmaalet har jeg ikke meget at føje til, hvad jeg sagde før. Jeg maa forudskikke en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har frafaldet sit Særstandpunkt over for Udvalgets Flertal og nu slutter sig fuldstændig til vort Standpunkt i denne Henseende, alene med Forbeholdet angaaende Ordet „Opfattelse“ i Nr. 126. Det er jo ikke uden Overvejelse, at dette er føjet ind i Stedet for Ordet „Tro“. Det var netop Meningen dermed at betone, hvad ingen af os, der stemte derfor, har været i Tvivl om, at det var Meningen med denne Paragraf, saaledes som jeg hele Tiden har hævdet, at give den enkelte Ret til at blive fri for at aflægge Ed, selv om han staar i et Trossamfund, der har en Edsformular, naar det dog kommer i Strid med hans Samvittighed at aflægge Ed. Men i øvrigt maa jeg fastholde, at dette allerede ligger i den oprindelige Paragraf i Lovforslaget, og det ikke blot fordi Kommissionens Betænkning aldeles uomtvistelig viser, at dette har været Kommissionens, altsaa